

матеріалів, використання енерго - та ресурсозберігаючих технологій, використання вторинних сировинних ресурсів та безвідходних технологій.

Висновки. Вирішення важливої проблеми ресурсозбереження ставить перед суб'єктами господарювання конкретні цілі щодо необхідності планування й упровадження інноваційних заходів, що націлені на підвищення якості праці (продуктивності праці) та на забезпечення використання вторинної сировини. На такі заходи підприємствам потрібно направляти значну частину власного капіталу, тому що капітальні витрати на ресурсозбереження мають найвищий рівень ефективності (0,25 – 0,5) і термін окупності таких проектів сягатиме від 2 до 4 років [2, с.178].

Список літератури.

1. Ляшенко І.О. Особливості та перспективи розвитку ресурсозбереження в Україні. *Ефективна економіка*: електрон. фахове вид. 2012. Вип.№11. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1537> (дата звернення 19.03.2021).

2. Оліферук С.Л. Методологічні підходи до вирішення задач ресурсозбереження і ресурсовіддачі у будівництві. *Економіка промисловості*. 2006.(№3). С.176-179.

УДК 69.003

ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ МІСТОБУДІВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Кадол Л.В. к.т.н., доцент кафедри економіки, організації та управління підприємствами, **Кадол О.М.** к. іст. н., доцент кафедри професійної та соціально- гуманітарної освіти, **Кравчук Л.М.**, старший викладач кафедри економіки, організації та управління підприємствами, Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна.

Вступ. Міста завжди були історичним фактором розвитку цивілізації та значно впливали та корегували економіку держави. Вони завжди були політичними центрами (функціонування органів влади), соціально -

культурними (розвиток науки та мистецтва) та центрами технічного розвитку. Такі історичні чинники активно сприяли виникненню концентрації в них фінансових ресурсів та формуванню різноманітних соціально – економічних інститутів - банки, страхові компанії та ін.

Враховуючи значення міст в економічному, соціальному та політичному розвитку країн, все більшого значення набуває розуміння та управління економікою міста. А в сучасний час, в час прискореного розвитку науково – технічного прогресу, вивчення нормативної бази, економічних законів управління містом, дозволить ефективніше вирішувати безліч задач, пов'язаних з проектуванням, будівництвом міста, питаннями експлуатації та функціонування міської території та питань ефективності інвестування в містобудівельні рішення.

Тому дослідження теорії та практики управління та планування міського господарства – одна із актуальних та важливих задач.

Мета роботи. Виявити нормативну базу та перспективи сучасного стану містобудівельної діяльності.

Матеріали та методи. Дослідження методів і форм управління містом ґрунтується на застосуванні комплексного методу досліджень, основу якого складає наукове положення про єдність частини і цілого, одиничного і загального, базується на цілісності та зв'язку явищ. Основні методи нашого дослідження це – історичний метод вивчення передумов сучасного стану форм та методів управління містом; методи експериментального проектування при формуванні напрямків сучасного моніторингу реалізації проектів у містобудуванні.

Результати. Загальні правові основи, що регулюють економічні питання в галузі містобудування, закладені в Україні ще конституційними положеннями, а часткові встановлюються безліччю нормативних вимог і документів, які представляють собою офіційні видання в галузі будівництва і містобудівництва станом до 2021 року.

До них відноситься і системи норм і правил серії ДБН (Державні будівельні нормативи), серед яких в першу чергу ДБН Б.2.2-12 2019 року «Планування і забудова територій», який поширюється на планування і забудову територій населених пунктів та міжселенних територій на державному, регіональному та місцевому рівні [1].

Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» із змінами і доповненнями від 24 липня 2020 року також відноситься до основних містобудівельних законів [2].

Надамо перелік основних вимог, що приведуть до ефективності містобудівельних рішень - здійснення переходу до геоінформаційного моделювання та прогнозування розвитку територій на основі принципів та моделей просторового аналізу; впровадження механізмів державної фінансової підтримки розроблення документації з просторового планування (містобудівної документації) на місцевому рівні; забезпечення практичної реалізації принципу ієрархічності документації з просторового планування (містобудівної документації) (документація нижчого рівня має враховувати вимоги документації вищого рівня); забезпечення гармонізації документації з просторового планування (містобудівної документації) регіонального та державного рівнів між собою за принципом протитоку (необхідність прийняття проектних рішень на нижчому рівні розглядається як підстава для внесення відповідних змін до документації з просторового планування вищого рівня і навпаки); встановлення обов'язків замовника документації з просторового планування (містобудівної документації) узгоджувати планування територій на межі територіальних громад та розміщення об'єктів будівництва, що здійснюватимуть вплив на суміжну територіальну громаду, з органами місцевого самоврядування, що представляють інтереси суміжних територіальних громад; впровадження на місцевому рівні місцевих правил регулювання забудови як нормативно - правові актів органів місцевого самоврядування; впровадження обов'язкового врахування вимог та заходів, передбачених документацією з просторового планування (містобудівною

документацією), при розробленні та реалізації програм соціально-економічного розвитку; передбачення чітких етапів реалізації проектних рішень документації з просторового планування (містобудівної документації), їх комплексність, черговість та заборону реалізації наступних етапів до виконання попередніх (зокрема, будівництво соціальних об'єктів та об'єктів інженерної, транспортної інфраструктури має бути узгоджене з будівництвом багатоквартирної та багатоповерхової забудови); встановлення обов'язковості здійснення експертизи всіх видів документації з просторового планування (містобудівної документації); виключення документацію з просторового планування (містобудівну документацію) з об'єктів авторського права; визначення на законодавчому рівні порядку притягнення до відповідальності та види відповідальності посадових осіб органів публічної влади за прийняття неправомірних рішень, що порушують містобудівне законодавство, а також за порушення документації з просторового планування (містобудівної документації); передбачення механізмів усунення негативних наслідків та порушень, спричинених такими неправомірними рішеннями та порушенням документації з містобудування.

Висновки. Так як містобудівна діяльність в перспективі буде здійснюватися на тлі таких системних викликів: посилення глобальної конкуренції; нова хвиля технологічних змін, що посилює роль інновацій; потрібно наголошувати про необхідність переорієнтації фінансування з бюджетного на інвестиційне.

Список літератури.

1. ДБН Б.2.2-12 2019 року «Планування і забудова територій» [Чинний від 2019-10-01]. Вид. офіц. Київ: Мінрегіон України, 2019. 177 с.

2. Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» із змінами і доповненнями від 24 липня 2020 року. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/T113038?an=1332> (дата звернення 28.03.2021).